

Vestnik

»MESSENGER« GLASILO SLOVENCEV V AUSTRALIJI

“Registered by Australian Post —
Publication No. VAW 1215”
CATEGORY A

LETNIK XXXII Štev. 6

JUNE 1987

MLADENKA SLOVENSKE SKUPNOSTI

Dekleta, ki so bila v letošnjem natečaju za naslova Dekle Slovenske skupnosti in Kraljica dobrodelnosti, kakor tudi njih mamice, so bile gotovo zadovoljne, ko v so v soboto, 13 junija videle, da bo dan sicer mrzel toda brez padavin. Saj deževen dan ni nič kaj primeren za lepe večerne obleke in elegantne pričeske.

Tudi za letošnji, že enaindvajseti letni ples SDM je bila dvorana nabito polna. In ko se je pričel formalni del večera s predstavljivijo kandidatki in njih partnerjev je že vse sedelo pri svojih mizah.

Ga, Jana Lavrič in Andrej Fistroč ml. sta tudi letos spremeno vodila program. Jana, kot vedno s svojim prijaznim nasmeškom, v slovensčini in Andrej s svojimi humorističnimi opazkami, na angleškem jeziku. Za uvod sta nam v obej jezikih deklamirala Prešernovo ‘Vrbi’, natopa sta pričela s predstavljanjem deklet in njih spremjevalcev.

(Več na strani 3)



G. Neill Brown čestita izbranki. Z leve na desno so g. Peter Mandelj, g. Neill Brown, Diana Cek in Sandra Kumar. Na odru pa sta Andrej Fistroč in Jana Lavrič. (Foto S. Novak)

IVAN LAPUH

ROJAKOVA POT

Sprašujemo se, kam vse je usoda ali lastna želja po nečem odpeljala slovenskega človeka iz svoje rodne dežele. Pot ga je vodila (in ga še vodi) po vseh deželah tega majhnega in tako med seboj različnega sveta. Povsod pa je nosil v srcu izročilo, katero je prejel od svojih prednikov. Očetova pesem in materina ljubezen ga je spremila na vseh poteh. Njegove pridne roke so kmalu dokazale, da je ljubezen do svoje dediščine močnejša od lastnih telesnih in duševnih naporov.

Kolo časa se je vrtelo naprej in slovenski Domovi so rastli po večjih mestih tega kontinenta. Pa tudi na Boga ta narod ni pozabil – zgradil je tudi božje hrame. Skratka zgradil si je delček svoje drage domovine daleč na tujih tleh.

To je le bežen pogled na do sedaj prehojeno pot tega veselega in marljivega naroda. Vendar pa, po tej poti si hodil ti, dragi rojak – in po tej poti še danes hodimo mi vsi rojaki, ki smo zvesti svojemu slovenskemu izročilu.

Tako so tudi rojaki v Adelaide zgradili svoje novo toplo ognjišče, kamor se bodo zatekali po kanček domačega duha.



Mlaedenke SDM na odru novega Slovenskega doma v Adelaide. Z leve na desno so: Julie Krnel, Diana Markečič, Tanja Sosič, Andreja Hojak, Frances Urbas, Geanette Urbančič in Lidija Markič.

(Foto S. Krnel)

Na oder sta dekleta pripeljali lanskotni Dekle slovenske skupnosti in kraljica dobrodelnosti Suzie Mlinar in Tanja Markič, predsednik SDM g. Peter Mandelj pa jim je dal spominske trakove. V sledenčem vrstnem redu smo imeli priliko pozdraviti :

JULIE ČAMPELJ, 19-letna studentka, katero je spremjal Drago Prosenik,

DIANA CEK, studentka, stara 16 let, spremjal jo je David Knel,

SANDRA KUMAR, stara 18 let, študentka tehničnega instituta za catering management v spremstvu Evgena Poklar,

SUZI PROSENAK, 19-letna študentka humanističnih ved na Monash University, v spremstvu Markus-a Kruger,

TANIA SOSIČ, uradnica pri Commonwealth bank, stara 17 let, ki jo je spremjal Edi Štemac,

DENISE ŠTOLFA, stara 20 let, zaposlena kot secretary, spremjal jo je Frank Štolfa,

FRANCES URBAS, 17-letna študentka, katero je spremjal Frank Špur,

LINDA WOPPEL, stara 19 let, po poklicu kozmetičarka, spremjevalec je bil Barnaby Willis.



Suzie Prosenak in Sandra Kumar

(Foto S. Prosenak)



Fotografija na levi predstavlja dekleta ki so so delovala pri natečaju.
Z leve na desno so:

Julie Čampelj,

Denise Štolfa,

Suzie Prosenak,

Linda Woppel,

Frances Urbas,

Tania Sosič,

Diana Cek,

Sandra Kumar.

Na slavnostni otvoritvi društvenih prostorov, ki je bila v soboto 6. junija, se je zbralo rojakov iz slovenskih društev: Victorije, New South Walesa in Canberre. Velika in lepa dvorana je bila napolnjena kot škatlica vžigalic.

Ne bom opisoval programa, v mislih pa imam že sam prihod v soboto zjutraj. Ko so se avtobusi spraznili in jedilnica napolnila, so pridne in urne žene adelaidega društva v kratkem času porazdelile okrog 300 zajtrkov. Še bolj zaskrbljena slika se nam je zdela zvečer po končanem kulturnem programu, ko je bila na vrsti večerja. Začeli smo stegovati vratove in ugibati kako dolgo nam bo še “krulilo” po želodcih. Nismo mogli verjeti svojim očem, da je nekaj pridnih rok razdelilo večerje v tako kratkem času in tako veliki množici. Torej, vsem tem osebam gre velika pohvala in zahvala, da naši želodčki niso predolgo čakali. Veselja pa med Slovenci nikoli ne primanjkuje. To je zgovorno dokazovalo; bodisi z odra ali s katerega koli kota, kjer je odmevala domača pesem.

Naslednji dan v nedeljo, pa se nas je udeležilo lepo število slovenske sv. maše v tamkajšnji slovenski cerkvici. Četudi so orgle morale tisto nedeljo mirovati zaradi nesrečnega slučaja organista, so se rojaki

po cerkvi pridružili pevcem na koru. Petje mi je segalo tako globoko v srce, da se mi je zdelo, kot da sem nekje v romarski cerkvi sredi Slovenije. Po sv. maši je pater Janez vse povabil na čajanko. Patru Janezu, kakor tudi pridnim gospodinjam - lepa hvala!

Popoldan se nas je ponovno zbralo lepo število v klubu na kobilu. Imel sem s seboj nekaj svojih knjižic, katere so adelaidega rojaku hitro kupili. Za prijateljsko uslužbo pa se osebno zahvaljujem ge. in g. Dodič.

Mesto se je že bleščalo v milijonskih lučkah, v Slovenskem društvu pa smo se zadnji “planičarji” poslavljali od novih znancev in prijateljev ter od društva samega. Če tudi je bilo srečanje le trenutek, je slovo govorilo, kako lepo je srečati Slovence. Slovenskemu društvu Adelaide, pa gre velika zahvala za povabilo in za vso gostoljubnost, ki so nam jo nudili ob prezvetih skupnih uricah..

Naslednje jutro smo se po zajtrku v motelu podali na pot proti Melbournu. Med potjo so mi misli poskakovale, zdaj tu, zdaj tam, kot je zato primeren zadnji sedež.

Res, kje vse je najti Slovenca. Kjerkoli pač smo, tam je tudi koček naše drage domačije – koček domovine – in tam živi duh slovenske dediščine.

NEODVISNO GLASILO
SLOVENCEV V AVSTRALIJI

P.O.Box 56, Rosanna, Vic., 3084,
Tel.-459 8860

Lastnik – Publisher
SLOVENIAN ASSOCIATION
MELBOURNE
P.O. Box 185, Eltham, Vic, 3095
Tel.: 437 1226

Predsednik: P.Mandelj ; tajnik: W. Remšnik
Odgovorni urednik – Editor
MARIJAN PERŠIČ

Sub-editor for English Section
Irena Birsa-Škofic

Tel.: 386 8758

Administracija in razpošiljanje:
Jana Lavrič, tel.: 459 3783

Tehnično oblikovanje:
Vasja Čuk, Tel.: 434 5768

Ljubica Postruzin

Stavljenje:

Marta Strle in Vida Jančar
Dopisniki – Correspondents:

Anica Markič (for S.D.M.)
Tel.: 876 3023.

Darko Hribenik (za Jadran)
Tel.: 366 3669

Maria Kromar (Albury-Wodonga)
Tel.: (060) 244 850

Danica Petrič (za N.S.W.)
Tel.: (02) 688 1019

Jože Judnič (za Queensland)
Tel.: (075) 50 2225

Alojz Kossi (za W.A.)
Tel.: (09) 459 1828

Tiska - Printed by D. & D. PRINTING

Cena - price: 1 dollar per copy
Letno - Annual: Australia \$ 12.00,
Overseas \$ 18.00, Air mail \$ 30.00

Rokopisov ne vračamo
Za podpisane članke odgovarja pisec

USPEH SKUPNEGA NASTOPA

Zvedeli smo, da je bila verskemu središču v Kew sedaj odobrena prošnja za vzpostavitev doma onemoglih.

S tem so federalne oblasti spremene svojo prvo odločitev, s katero so prošnjo odbile.

Nedvomno je na to spremembo dokončno vplival skupni nastop vseh naših organizacij, ki so v pritožbi na merodajnega ministra odločno pobile trditve, da je naša tukajšnja skupnost številčno majhna, podeljena in nesložna..

Odkod so oblasti dobile take podatke ne moremo dokazati. Lahko si pa mislimo, da so jih iskali pri raznih tukajšnjih "jugoslovanskih ekspertih", neslovenskega rodu, ki so se znali vriniti na raznolične pozicije, kjer lahko pripeljajo merodajnim osebam, za katere so etnične razlike med naseljenci iz Jugoslavije 'turška vas'.

Na seji Sveti Slovenskih Organizacij v Viktoriji, ki je bila na 31. maja je bilo povdarjeno, naj bi bila ta epizoda nam vsem v velik pouk in, da se lahko zanesemo le na sami sebe in naše složno delovanje.

V četrtek 9.julija ob 7.30 zvečer
v dvorani SDM bomo videli
ČAROVNIJE

ki nam jih bo pokazal g. Mirko Žerjav
duhovnik iz Rudnika pri Ljubljani

Vstopnina: prostovoljni prispevki

ODPOVEDANO GOSTOVANJE

Za letos načrtovano gostovanje Ljubljanskega lutkovnega gledališča po Avstraliji bo moralo odpasti radi vpliva, ki ga imajo tukajšnji sindikati. Obstoji namreč predpis, po katerem mora vsak inozemski gledališki igralec, ki nastopa v Avstraliji postati član Uniona gledaliških igralcov in mora seveda tudi plačati celoletno naročnino, pa četudi bo nastopil samo enkrat.

Že samo članarina za vse, ki bi sodelovali pri tem lutkovnem gledališču bi znesla okoli pet tisoč dolarjev. Če dodata potem še vse druge stroške, kot prevoz, stanovanje, hrano itd. je očividno, da si tega Slovenci v Avstraliji ne moremo privoščiti.

Bo morda nekdo dejal, da bi gostovanje napravili lahko tako, da union za to ne bi zvedela, saj bi nastopali samo po naših slovenskih dvoranah in ne bi odvezeli nobenega zasluga domaćim igralcem. Ne gre, kajti avstralske konzularne oblasti v primerih sličnih gostovanj ne morejo izdati vstopnega dovoljenja vse dokler ne dobijo tozadevno privoljenje uniona.

Slične težave so naše organizacije imele že pri gostovanju kvinteta Štamberger. Šele v zadnjem trenutku jim je uspelo dobiti privoljenje Australian Musician Union-a in Actors'Equity. Seveda pa so obe te unions pobrale mastno vsoto v obliki članarine.

Zaslediti upravičene razloge za take predpise je zelo težko. Dejstvo pa je, da je odnos sedanje vlade do sindikatov, ali po angleško unions zelo prijateljski in se vse obljuhe o podpiranju multikulturalizma odrinejo na drugo mesto.



Vas Vljudno Vabi na īgo

POSLEDNJI MOŽ

Komedija v treh dejanjih

Avtor: F.X. Svoboda

Prevedel in priredil: Fran Govekar

Režija: Ivan Koželj

v soboto 18.julija 87, ob 7.urji zvečer v dvorani
SLOVENSKEGA DRUŠTVA MELBOURNE
82 Ingrams Road, RESEARCH.
In
v nedeljo, 19.julija 87, ob 4uri popoldne v dvorani
SLOVENE MISSION
19 A'BECKETT STREET KEW, cena \$10.00

ZAHVALA

Iskrena hvala odboru in članom SDM, ki so delno krili stroške potovanja simbolični in folklorni skupini, Magdi Pišotek, voditeljici simbolične skupine, meni, kot voditeljici folklorne skupine, pa tudi Mariji Penca. Simbolična skupina je zaplesala na melodijo pesmi "Chariots of Fire" – "Triumfi ognja" iz istoimenskega filma, folklorna skupina pa je zaplesala pet prekmurskih plesov: Tkalečka, Marko skače, Točak, Gospod-gospa in Šamarjanko.

Obe skupini sta bili zelo dobrni in vsa čast naši mladini za izredno sodelovanje in odlično vedenje.

Hvala lepa tudi Slovenskemu Klubu Adelaide za prirčen sprejem in okusen zajtrk, ter patru Janezu za prijazne besede ob našem obisku maše v nedeljo dopoldan.

Hvala lepa torej še enkrat in iskrene čestitke Slovenskemu Klubu Adelaide!

Draga Gelt

SLOVENCE IZTREBITI

V slovenskem tisku, doma in po svetu, so se upravičeno pojavili ostri protesti po objavi članka v 608. številki 'Lista mladih iz Srbije, "NON", ki je na 10. maja letos, po naslovom "Učenci in Slovenci" ter pod naslovom "Bratomorna vojna s petardami" objavil nekako nadaljevanke o Slovencih. Ta članek bazira na anketi 'Kaj mislijo o Slovencih', ki jo je med učenci beograjskih srednjih šol pripravila neka Gordana Kneževič. Sam članek pa je napisal Miroslav Kos.

Odgovori na vprašanja te ankete so taki, da bi jih ne mogli prepisati niti "s straniščnih zidov, niti iz medvojnih kvizilinskih in povojnih sovražnih emigrantskih lističev (ker bi jih še tam težko našli)", piše N.G. v ljubljanskem Nedeljskem Dnevniku.

Naj navedemo nekaj teh odgovorov beograjskih mladičev:

"Mislim, da so Slovenci politično nevarni in domišljavi. Šovinisti so in imajo se za posebneže. Neresno je in neokusno, ker želijo s tem nekaj povedati"

je rekel Voja, učenec četrtega razreda Gostinske šole.

Njegov tovariš iz istega razreda je našel izhod za 'slovenski sindrom':

"Postrelil bi vse tiste, ki so proti enotnosti in socializmu."

Skupina učencev iste šole mu je pritrnila:

"Slovece je treba enostavno ukiniti... so narod zase."

"So poseben narod", je razmišljal neki drugi učenec in dodal: "Kako naj jih imam rad, ko pa Križaj, ki zna srbo-hrvaško, govori po jugoslovanski radioteleviziji slovensko."

"Potrebujemo bratomorno vojno, dokler jih ne iztrebimo." so odgovarjali drugi.

Neki Dragan iz prve beograjske gimnazije je bil nekoliko milejši:

"Občudujem njihovo organiziranost in sloga, toda ne maram njihovih fašisto-

idnih idej, ki lahko slabo vplivajo na mladino."

Prav svojski pa je bil Milan iz Gostinske šole:

"Slovenci so večinoma pedri."

Kot dokaz pravilnosti te svoje trditve pa navaja, da ga Slovenci na meji vredno vprašajo ali je bil kdaj obojen in ali ima petarde v torbi.

Takšna mnenja morajo zbuditi odpor v vsakem dostojnem človeku, tudi ne-Slovencu. Najbolj žalostno pri tem je to, da so dokaz mentalitete beograjske šolske mladine, kateri je ta mentaliteta bila privzgojena. Saj ne more biti nič drugega kot samo odnev tega kar slišijo in razberajo pri svojih starejših vzornikih, starših, vzgojiteljih, doma in v šoli. Je zrcalo, vsaj do neke alarmantne meje, mišljena beograjskih vplivnih slojev. Ti sloji so s svojim prenapetim centralizmom in političnim intrigiranjem že provo Jugoslavijo, sedaj pa pod gesлом bratstva in edinstva vsiljujejo svojo prevlado in prav na ta način najbolj ogrožajo kohezijo skupne države jugoslovenskih narodov.

Verjetno ogromna večina srbskega naroda ni imela prav ničesar proti Slovencem ako je k temu ne bi spodbujali sloji, ki se boje naprednih vzpodbud, ki prihajajo iz Slovenije. Saj te, , ako bi jih izvedli, bi prekucnile marsikateri stolček in s tem onega nesposobneža, ki je do sedaj na njem udobno sedel in jedel z mize, ki so mu jo polnili drugi. Na žalost se preprosti delovni človek v Srbiji ne zaveda, da bi mu spremembe, ki jih predlaga slovenska mladina, v veliki meri povečale tudi njegovo blagostanje.

Mentaliteta, ki se odraža v odgovorih beograjskih dijakov ne bo koristila nikomur. Nasprotno, danes, ko se vse bolj ukinjajo tudi državne meje po zapadni Evropi, bodo Slovenci v republiki še bolj upravičeno čutili privlačnost srednje-evropskega prostora, kamor spadajo po vseh svojih kulturnih lastnostih in po vsem svojem razumevanju življenjskih vrednot.

Prodajam

SADNA DREVESCA

cepljene slive, slovenske in nemške vrste

PO 5 DOLARJEV

Jože Lakner, 24 Clark Street, Wangaratta, Tel. (057) 21 6989



SLOVENSKA ŠOLA SDM vas vabi na

PLES s temo

"PRAVLJIČNI VEČER"

v soboto, 11.julija 1987, v domu, 82 Ingrams Rd., Research. Ob 7.30 kratki program:

- "Izbrane angleške otroške pesmi v plesu", koreografija Magda Pišotek, garderoba Marija Penca in
- "Telovadba ob glasbi", vodi Draga Gelt, Garderoba M. Brgoč, D. Gomizelj, M. Krnel

IZVRSTNA MODERNA GLASBA ZA PLES.
Zaželeno je, da pridete oblačeni kot katerakoli oseba iz pravljic. Nagrade bodo podeljene za izvirnost.

SLOVENIAN SCHOOL OF SDM invites you to a MODERN DANCE with the Theme "FAIRY TALES"

on Saturday, 11th July 1987 at 82 Ingrams Road, Research. At 7.30 a short program:

- "Selected Nursery Rhymes in Dance", choreography by Magda Pišotek, costumes by Marija Penca and
- "Characters keep fit" directed by Draga Gelt, Costumes M. Brgoč, D. Gomizelj, M. Krnel
GOOD MODERN DANCING MUSIC FOLLOWS
Come dressed up as a character from any fairy tale. Prizes for originality will be given

Cena: Mladina, upokojenci 3.00, člani 6.00
in nečlani 9.00 dolarjev.

Tickets: Youth, pensioners 3.00, Members 6.00 and Non-members 9.00 dollars

DRUŠTVENO ŽIVLJENJE

DEKLE SLOVENSKE SKUPNOSTI 1987

(nadaljevanje s 1.strani)



Od leve na desno sede: G. Cvetko Stantič, ga Marija Kromar, g. Ivo Širca, ga. Anica Markič in g. Peter Mandelj. Stoj: Drago Prosenik, Campelj Julie, Denise Štolfa, Frank Štolfa, Suzie Prosenak, Marcus Kruger, Linda Woppel, Barnaby Willis, Frances Urbas, Frank Špur, Tania Sosič, Edi Štemac, Diana Cek, David Krnel, Sandra Kumar, Evgen Poklar.

(S. Novak)

Po predstavitev kandidat je sledila bogata in ukusno pripravljena večerja.

Gospa Marija Cvetko, ki je z gospo Mici Hartman vodila pripravo večerje ter vsi ki so sodelovali v kuhinji in razdelitvi so opravili res profesionalno delo, brez zamude in problemov. Res so se potrudili in pripada jim iskreno priznanje, saj so cel večer tako delali kot, da bi bili plačani za to. Pa je v resnici bilo vse narejeno iz dobre volje in zastonj.

Po večerji je nastopil trenutek, ki smo ga vsi pričakovali, a menda še najbolj težko kandidatke: podelitev naslovov. Pred tem pa je še predsednik Peter Mandelj spregovoril par pozdravnih besed. Najprej je omenil povabljeni goste, ki so bili: g. Neill Brown, M.H.R., poslanec v federalnem parlamentu za volilni okraj, v katerega je vključen Research, predstavniki bratskih slovenskih društev, za Albury - Wodongo, tajnica ga. Marija Kromar s soprogom, za Zvezo Geelong predsednik Ivo Širca s soprogo, za 'Jadran' predsednik Frank Iskra s soprogo, za 'Planico' predsednik Lado Sluga s soprogo in za 'Vesele lovce' predsednik g. Jože Caf s soprogo. G. Mandelj je tudi omenil prisotne g. Cveta Stantiča, direktorja podjetja 'Eurofurniture', bivšega senatorja Mišo Lajovica, voditeljico slovenske radijske ure go. Heleno van de Laak in urednika Vestnika Marijana Peršiča.

Nadalje je izrekel svojo zahvalo podjetnikom, ki so s svojimi darovi omogočili tako velik finančni uspeh večera. To so bili: Jože Urbančič, Stane Mlinar, Janez Zemljič, Helena Van de Laak, Marjan Lauko, J. in G. Rezek in Mr. in Mrs. Zivkovič.

H koncu je povdarił, da je letos že petin dvajsetič izbrana Dekle Slovenske skupnosti v Melbournu in, da prav ta vsa koletna funkcija ima velik pomen pri povezovanju starejših generacij z mlajšimi našimi rodbini tukaj. Seveda, kot je dejal g. Mandelj se ti večeri ne bi mogli izvesti brez nesobične požrtvovalnosti organizatorjev in pozval je prisotne naj z aplavzom pokažejo svoje priznanje letošnjim organizatorjem in njih sodelavcem kot so ge. Marija Cvetko in Mici Hartman in ostalim pri delu v kuhinji, gospema Anici Markič in Mileni Brgoč, Jani Lavrič in Andreju Fistriču mlajšemu ter tudi osebam ki so bile pripravljene prevzeti dolžnost za izbiro letošnjih nagrjenk: ge. Mariji Kromar, g. Ivanu Širca in g. Cvetu Stantiču.

Vsem članom S.D.M.!!!
REDNA LETNA SKUPŠČINA
Slovenskega društva Melbourne
bo v nedeljo 19. julija 1987, s pričetkom ob 3h popoldne
v dvorani SDM, 82 Ingrams Rd., Research

OTVORITEV NOVEGA DOMA V ADELAIDE

Slovenci v Adelaide so si zgradili ogromen dom, vsem Slovencem v ponos, kjer koli živimo. Slika Bleča, ki krasi celotno zadnjo steno odra je nekak simbol namen: – za vse nas Slovence pa naj prihajamo iz tega ali onega kraja Slovenije je naše središče: jedro Slovenije.

Iz Melbournia se nas je napotilo kar pet avtobusov potnikov, ki smo se očivali vahib' rojakov iz Južne Avstralije. Dva avtobusa sta odpeljala z našega slovenskega hriba v Elthamu v petek zvez'er. Pot je bila dolga, vendar tega ni bilo onaziti, ker je bila družina zelo kratkočasna in vesela. Če je kateri od potnikov računal na spanje, se je zelo uštel. Poleg avtobusov pa je precej rojakov prispoljalo v Adelaide tudi s svojimi avtomobili.

Avtobusi so pripeljali v Adelaide rano v soboto 6. junija, in sicer smo ustavili pred veliko, lepo urejeno stavbo: novim domom Slovenskega društva v Adelaide. Bili smo vsi presenečeni, kajti nismo pričakovali nekaj tako velikega. "Adelaidečani" so nas lepo sprejeli. Iz kuhinje je lepo dišalo in s hvaležnostjo se sedaj spominjam pridnih kuharic tamkajšnjega društva, ki jim je v kratkem času uspel napolniti par sto lačnih želodcev. Moštva slovenskih balinarskih ekip, ki so prišle iz vseh koncev Avstralije so se kar takoj podala na balinišča k tekmovalju, ostali pa smo se peljali v motele na prepotreben počitek, kajti za ob štirih popoldne je bila napovedana slovesna otvoritev.

Malo osveženi smo se okoli četrte zopet pričeli zbirati v Domu. Dvorana se je kar hitro napolnila in težko je reči koliko sto ljudi je bilo prisotnih, kajti tako je razsežna.

Končno je le nastopil višek večera: kulturni program z pozdravnimi nagoni. Na žalost nas je ozvočenje malo razočaralo. Kot pri vsakem začetku so bile seveda tudi tukaj prisotne težave, katere je moč šele po mnogih preizkušnjah odpraviti. Ker so se verjetno v Adelaide dosedaj v glavnem osredotočili na izgradnjo novega doma jim je za organiziranje kulturnih točk ostalo bolj malo možnosti. Zato je bila večina programa "uvožena" iz Melbournia. Nastopali so mladinci SDM z modernimi plesi pod

vodstvom ge. Pišotek in s folklornimi plesi pod vodstvom ge. Gelt. Potem smo poslušali petje pevskega zbara SDM in pevskega zbara 'Jadran', petje ljubke Anite Pahor in recitacije ge. Marcelle Boletter Lidije Lapuh, zvoke harmonike Viktorja Lampe ter kvartet Zvon.

Skupen nastop pevskih zborov SDM in 'Jadran', pod vodstvom Branka Sosiča bi naj dvignil strop v dvorani, toda zaradi slabe akustike so se glasovi kar izgubili nekje v prvem delu dvorane. V zadnjem delu pa ni bilo možno slišati skoraj nič. Pa tudi prodaja pijač med programom ni pripomogla k boljši pozornosti. Res je škoda, da so včasih dolarji bolj važni kot vse drugo. Na žalost je bila večina vseh ki so potovali tako daleč razmeščena v ozadju dvorane, tako da jim ni bilo mogoče nič videti, a prav malo slišati kaj se je dogajalo na odru. Morda je to bila dobra šola za one organizacije, ki načrtujejo slične prireditve v bodoče. Vedeli bodo, da je ozvočenje zelo pomembno, in akustika primerito dobra. Kajti drugače je ves čas in trud, ki ga nstopajoči vložijo v izvedbo programa izgubljen in cela atmosfera nastopa uničena.

Po kulturnem nastopu so bili poklicani na oder številni predsedniki ali zastopniki slovenskih organizacij širom Avstralije. Vsak od njih je v imenu svojega združenja čestital in izročil spominsko darilo.

Naslednjega dne, v nedeljo, sta se oba avtobusa potnikov SDM udeležila slovenske maše v Hindmarsh. Pevski zbor se je pridružil cerkvenim pevcem tamkajšnje skupnosti na koru in tako so skupno zapeli. Po maši pa je pater Janez vse povabil na čajanko, za kar smo mu seveda vsi hvaležni, saj se je nekaj toplega kar prileglo. Ogledali smo si tudi lep cvetlični vrt patra Janeza v katerem poleg izbranih cvetnic kakor afriških vijolic, azalij, orhidej in mnogih drugih goji tudi kanarčke.

Po ogledu mesta Adelaide, njegovih širokih ulic, številnih parkov in prekrasnih okolice smo se usmerili nazaj proti Melbournu. Pot je sicer potekala malo bolj mirno, saj smo bili vsi nenaspani in utrujeni, a slovenske pesmi vseeno ni manjkalo.

Anica Markič



V Adelaide nastopa mladina SDM: Lidija Markič in David Krnel, Tanja Sosič in Aleš Brgoč, Geanette Urbančič in Damien Pišotek, Frances Urbas in Igor Brgoč, Nataša Urbas in Eric Gelt, Julie Krnel in Mark Tavčar, Sonja Kraner in David Markič.

A BIG THANK YOU!

To all candidates, to their parents, and partners I wish to express my sincere thanks and gratitude for your participation in this year's Miss Slovenian Community Quest. Your co-operation is proof that all our hard work, work of all slovenian organizations is not in vain. As long as we have people like you, there should be no doubt as to our future of slovenian heritage, no doubt in continuation of what we have

Your attitude and co-operation, in particular your contribution to fund raising record high amount of money is truly commendable. My only wish is that you all keen in touch for years to come.

To Julie, Diana, Sandra, Suzy, Tania, Frances, Denise and Linda, in course

of my duty by organizing this quest, I had the chance to get to know you all, better than most and I must say that all of you are a credit to your families – to your parents and a credit to Slovenian community. It is a pity, that each and everyone of you could not be crowned Miss Slovenian Community; you certainly all deserve it. The judges had a tough job in having to choose a winner.

By knowing you, I can only say that our community has been enriched, its future and wellbeing assured.

Thank you each and everyone of you.

Anica Markič

V SLOVENSKI HIŠI MI JE ZIBKA TEKLA..... SLOVENSKA MATI MI JE KRUHEK PEKLA

Danica Petrič



Na proslavi materinskega dne pri Slovenskem društvu Sydney

cvetjem obdarjena tudi najstarejša prisotna mati ga Marija Cesar. Šopek pa je prejela tudi nastopajoča mamica ga. Ivanka Šimec.

Petletna Urška Smuk je nato recitirala pesmico z naslovom Materinski dan, katero se je naučila v času par dni.

Najmlajša nastopajoča je bila 3 in pol letna Barbka Petrič, ki je bila oblečena v angeljčka in je korajno zapela mamicam pesmico Zajčki dudeldajčki. Poleg tega, da je pela pa je tudi zaplesala ob njeni najljubši melodiji, Slakovi polki:

Poletno plešem, valček plešem, tudi rok'nroll. Pri plesu so ji pomagale tudi Urška in Natalie. Bile so res ljubke.

Jožica Modrijančič je ime mladenki, ki smo jo že velikokrat videli nastopati na slovenskih prireditvah. Ona nam je prebrala črtico Zofke Kvedrove: Misterij žene. Sledila ji je gdč. Sonja Šimec, ki je sama v angleščini sestavila pesem svoji mamici. Njej je sledila njena mama Ivanka s čitanjem šaljivega pisma irske matere svojemu sinu.

PRIŠLI BOMO V MELBOURNE

SESTANEK Z.S.A.

V ponedeljek 25. maja se je v prostorih slovenskega verskega središča v Merrylandsu vršil redni sestanek Zveze Slovenske Akcije, ki ga je vodil njen tajnik Ivan Kobal. V svojeni tajniškem poročilu je povedal sledeče: Na našem zadnjem sestanku, 9. marca smo odobrili okrežnico, ki je bila razposlana slovenskim publikacijam širjeni sveta, kakor tudi podpornim članom ZSA. Sprejeli smo nekaj novih članov in sicer: Marija in Jože Senčar, Ivo Bregant, Marica Klakočer, Marija Umbazunas, Jože Čerenčec, Tone Arko in svetovno znani slikar Stanislav Rapotec, ki je zelo navdušen nad našo Zvezo. Za dva meseca odpotuje na Koroško in obljubil je, da bo tam še koga navdušil za Zvezo.

Sledilo je blagajniško poročilo in razprava o tem, kako naj se ZSA na koncertu v Merrylandsu na kratko predstavi.

NASVET

Slovenske žene v Viktoriji, če iščete zdravnika, advokata, otroški vrtec ali če želite informacije o učenju angleškega jezika, če imate kakršenkoli problem in vam je potrebno pozorno uho za poslušanje: pokličite telefonsko številko (03) 654 6844, to je telefon Women's Information Referral Exchange (WIRE). Ta organizacija je bila ustanovljena leta 1984 in odgovorili so že na več kot 12.000 ženskih problematičnih vprašanj. Vsak telefonski pogovor je strgo tajen. Odgovor na svoje vprašanje dobite lahko tudi v slovenščini. Vsi nasveti so brezplačni.

POPRAVEK

V zadnjem nadaljevanju mojega dnevnika, "Spomini iz Storžkovega dnevika" sem bila opozorjena na sledečo napako: Svobodni razgovori, kakor tudi Zbornik Avstralskih Slovencev, niso izšli pod okriljem Jugoslovarskih piscev Avstralije in N.Z., pač pa pod okriljem SALUK. Opravičujem se za pomote.

G Lojze Kmetič je nato prebral šajivo pesem: Mati domovina.

Ob koncu programa sem navzočim povedala tudi to, da je sedela v dvorani moja mamica, Jelena Novak, ki je prišla iz Ljubljane na obisk pred tremi meseci. Njej sem posvetila pesem: Vse je zate – mami! Povabila sem jo na oder in jis poljubčki izročila šopek cvetja, ki ne bo nikoli uvenelo, saj je bilo izdelano iz blaga in ga bo lahko vzela seboj v Ljubljano v spomin na njeno prvo praznovanje materinskega dne. Saj v domovini praznujejo le Dan žena in ne dan mamic.

Po končanem sporedru je sledil ples ob zvokih ansambla Alpski odmevi.

V lepo nedeljsko jutro pa nas je z radia naše etnične postaje 2EA pozdravil glas p.Cirila in ge. Mirjam Sušnik, ki sta čestitala mamicam za praznik, skupaj z učenci slovenske dopolnilne šole, ki so mamicam recitirali. Vrtela sta same lepe slovenske pesmi, ki so posvečene mamicam.

Po svečani slovenski službi božji smo šli v cerkveno dvorano pri sv. Rafaelu, vse mamice okrašene z nageljčki na prsih. Vsi nastopajoči so bili razvrščeni po odru, otroci pa so v rokah držali velika rdeča papirnata srca, na katerih je pisalo: Hvala mama.

Mladinski zbor Zarja je zelo lepo zapel, kakor tudi moški pevski zbor. Otroci, učenci slovenske dopolnilne šole, pod vodstvom učiteljice Danice Grželj in p. Cirila pa so zaigrali igrico Ele Peroci Muca copatarica. Vse od kostumov otrok, do samega igranja in besedila je bilo lepo izvedeno.

Nastopili sta tudi 12-letna Lilijana Mikuletič, ki nam je zaigrala na orgle in 3-letna Barbka Petrič, ki je zapela.

Po končanem programu, ki je bil zelo priscrčen smo imeli prijetno domače kosilo, zunaj pa na žalost kislo vreme.

H. E. L. P.

Ga. Leonora White me je prosila, da radi njene odsotnosti (udeležila se je svečane otvoritve novega slovenskega doma v Adelaide) napisem nekaj vrstic za Vestnik v zvezi z njeni akcijo HELP, s katero ga White želi pomagati otroški bolnišnici v Ljubljani. Rada bi zbrala dovolj denarja za nabavo echocardiographa.

V spomin na pokojnega strica Albina Podgornika je 500 dolarjev daroval v ta namen njegov nečak C. Podgornik, 158 The Esplanade, Brighton, Victoria.

Ga. Leonora me je tudi prosila naj omenim, da bodo rojaki v Canberri v juniju organizirali poseben ples, katerega izkupiček bo šel za fond te akcije. Njen letni slovensko-avstralski koncert pa bo letos v prostorih kluba "Triglav" v Sydnevju, 26. septembra. Kot mi je gospa zaupala, bodo zastopana vsa društva in organizacije, kakor tudi lepo število avstralskih umetnikov. Lani smo imeli priliko srečati v Kurnellu tudi TVigralko Esme iz Country practice, ki je navdušila vse mlade. Upano, da bo tudi letoski koncert tako uspešno izveden kot je bil lanski ter prinesel v fond zaželeno vsoto dolarjev.

Lepe pozdrave od ge. White vsem tistim, ki so že darovali in tudi tistim, ki se še obotavlja. Le korajnc sežite v žep, saj zbira v dober namen, za naše bolne slovenske otroke.

Danica Petrič

ODŠEL JE Z DOLGIM NOSOM

Ga. Anica Šernek mi je povedala sledečo dogodivščino, ki se je zgodila na gradbišču novega slovenskega doma v WEDERILL PARKU (in ne v Smithfield, kot sem poročala v prejšnjih številkah).

Približno dvajset delavcev je bilo na gradbišču, ko se je pripeljal nek debešen gospod v limuzini. Izstopil je in z rokami v bokih in z resnim obrazom. Hodi je z dolgimi koraki gor in dol po zemljišču in strogo izpod čela gledal na delavce. Končno se je ustavil pri gospa Šernekovi in vprašal po angleščko:

"Kaj pa delete tukaj?"

"Zidamo novi slovenski klub", mu je pričazno odgovorila.

"Aha, tako, tako", je dejal in potegnil iz torbe beležnico, "potem pa bom organiziral union" je rekel.

"Tu smo sani prostovoljci", je zakljal gospod Mramor.

Razčaran unionaš se je odpeljal s svojo linuzino.....

OGLAŠUJTE V VESTNIKU !

Lojze Kossi

TUDI V PERTHU SMO SE SPOMNILI MAMIC

Za nami je letoski materinski dan in tudi ples, ki se je priredil v čast našim mamicam devetega maja.

Ples je bil zelo uspešen in udeležilo se ga je okrog 100 ljudi. V začudenje kluba je prišlo na ples več nečlanov kot članov, kar je dokaz da se naši ljudje radi posebno počastijo za take praznike.

Za mamico leta 87 je bila tokrat izbrana gospa Nada Mihajlovs. Že pred leti (po smrti njenega moža) se je polnoma predala v delo klubskih kuhinj nitro vroče poletje ali mrzla zima je ne zadržijo. Govor našim mamicam je zelo lepo in sposobno izvedla gospa Zlata Angrež in to v zelo lepi materinsčini in nežnih besedah.

Nastopal je tudi pevski zbor in zapel je nekaj lepih pesmi. Po vseh nastopih so se

jezik razvzljali in čustva so prevzela ljudi in medsebojnih pogovorov ni bilo konca.

Že več mesecev se v Perthu ustanavlja versko društvo. Pokroviteljstvo tega društva je prevzel gospod Silvo Bezgovšek. Srečanje vodstva in ljudi je v tako imenovani slovenski cerkvi v Cape St. Osborne Park, od kjer izvajajo tudi piknike in izlete v okolico Pertha.

Številni obiski v Slovenijo.

Ta čas sta na obisku v domovini šefica kuhinje Cilka Leban in Vinc Mulej. Pripravljajo se pa za dopust: gospa Ančka Furlan-naša natakarica v koncu junija, naš tajnik g. Tone Resnik v koncu julija. Verjetno tudi gospod in gospa Martin in Jožica Halozar. Vsem vse najboljše na odpočinku.

V slovenski hiši mi je zibka tekla, slovenska mati mi je kruhek pekla, takšen je bil motto materinske proslave, ki se je v soboto 9. maja vršila pri Slovenskem društvu Sydney, v Horsley Parku. Žal mi je le, da je rok oddajanja gradiva za Vestnik že 10. dan v mesecu in tako poročam o našem Sydneyskem praznovanju z enomesečno zamudo.

Že začetek programa je bil svečan. Štiri deklice in deček so z napovedovalko v narodni noši prišli na oder in razgrnili napis, ki je v naslovu tega poročila. Po uvodni besedi napovedovalke Danice Petrič, ki je program tudi pripravila, je nastopil kot prvi moški pevski zbor, pod vodstvom g. Jožeta Urbasa. Zapeli so: Gor čez izaro, Pozimi pa rožice ne cveto, Fantje po polj gredo in Sem se rajtal ženiti. Njihov nastop je bil nagrajen z navdušenim plaskanjem.

Nato je povodila Jože Urbas, skupaj s petletno Urško Smuk zapel Sem slovenska deklica. Sledila jima je gdč. Gail Twrdy, ki je v angleščini recitirala: To mother with love.

Mladenč Boris Tomšič nam je nato prebral Aškerčeve pesem Svetinja.

Devetletna Tanja Smrdel je v lepi narodni noši izgledala zelo pričutna in je recitirala pesem Lojzeta Krakarja: Sičnice pozimi.

Gospa Ivanka Šimec, ki je znana našemu odru in je tudi sama mama štirih otrok je zapela pesem: Ko sem še majhen bil.

Predsednik SDS, g. Štefan Šernek je nato mamicam spregovoril nekaj besed in jim čestital za praznik. Z lepimi ikebanami cvetja je obdaril najbolj pridno delavko pri SDS, ki je tudi sama mama, in sicer kar svojo desno roko, ženo Anico Šernek. S cvetjem je bila obdarjena tudi predsednica ženskega krožka SDS, ga. Mira Smrdel, ki nesobično pomaga in nabavlja za društveno kuhanjo. Prav tako je bila s

PRIŠLI BOMO V MELBOURNE

SESTANEK Z.S.A.

V ponedeljek 25. maja se je v prostorih slovenskega verskega središča v Merrylandsu vršil redni sestanek Zveze Slovenske Akcije, ki ga je vodil njen tajnik Ivan Kobal. V svojeni tajniškem poročilu je povedal sledeče: Na našem zadnjem sestanku, 9. marca smo odobrili okrežnico, ki je bila razposlana slovenskim publikacijam širjeni sveta, kakor tudi podpornim članom ZSA. Sprejeli smo nekaj novih članov in sicer: Marija in Jože Senčar, Ivo Bregant, Marica Klakočer, Marija Umbazunas, Jože Čerenčec, Tone Arko in svetovno znani slikar Stanislav Rapotec, ki je zelo navdušen nad našo Zvezo. Za dva meseca odpotuje na Koroško in obljubil je, da bo tam še koga navdušil za Zvezo.

Sledilo je blagajniško poročilo in razprava o tem, kako naj se ZSA na koncertu v Merrylandsu na kratko predstavi.

NASVET

Slovenske žene v Viktoriji, če iščete zdravnika, advokata, otroški vrtec ali če želite informacije o učenju angleškega jezika, če imate kakršenkoli problem in vam je potrebno pozorno uho za poslušanje: pokličite telefonsko številko (03) 654 6844, to je telefon Women's Information Referral Exchange (WIRE). Ta organizacija je bila ustanovljena leta 1984 in odgovorili so že na več kot 12.000 ženskih problematičnih vprašanj. Vsak telefonski pogovor je strgo tajen. Odgovor na svoje vprašanje dobite lahko tudi v slovenščini. Vsi nasveti so brezplačni.

POPRAVEK

V zadnjem nadaljevanju mojega dnevnika, "Spomini iz Storžkovega dnevika" sem bila opozorjena na sledečo napako: Svobodni razgovori, kakor tudi Zbornik Avstralskih Slovencev, niso izšli pod okriljem Jugoslovarskih piscev Avstralije in N.Z., pač pa pod okriljem SALUK. Opravičujem se za pomote.

Igralska družina iz Merrylandsa bo v soboto 8. avgusta povabila rojake iz Sydneya na sveto krstno uprizoritev Jurčičeve drame v petih dejanjih 'Domen'. Vsi rojaki obre volje prisrčno vabljeni, posebno ljubitelji odrskih del in naše lepe slovenske besede. Dobrodošli tudi rojaki iz Wollongonga in Canberre, katerim bomo še naknadno poslali naša vabila.



kaj, kje, kdo ?



Pravijo, da praksa dela mojstra. To se je spet potrdilo pri Mandeljevih. V marčevi številki Vestnika smo poročali kako je Iva Mandelj, ko je zvedela novico, da je postala stara mamica, bila tako vzhičena, da je spustila na svojo nogo posodo polno mleka.

Ko pa je pred par tedni prišla novica, da je že drugič postala stara mama, je to prenesla brez nezgode.

Hčerka Anica, poročena Tegelj, je na 7. junija rodila sinčka. In ker je Anica vedno bila velikopotezna bo verjetno tudi sinček tak, saj ga je celih 9 lbs prijokalo na svet v St. John of Christ Hospitalu v Geelongu.

Anica in očka Janko sta mu izbrala ime Martin, dedek Peter pa tokrat ni imel odločitvene besede.

Vsem iskrene čestitke!

Johnu Bariču za 21. rojstni dan!

Johni, 21. rojstni dan slaviš,
za muziko, petje ti živiš.
Polovico že mladih let,
reazveseljuješ ta božji svet.

Ob nedeljah maše ne zamudiš,
John-i, povej kdaj ti spiš?
Zelimo, da bi še mnogo let,
pel in godel na tem svet.

V življenju naj ti sonce sije,
ocesa, solza žalja ne zalije.
Bodi srečen, ti vsi želimo,
s tabo vred se veselimo.

Marcela Bole



V listi odlikovanec, ki je bila objavljena na rojstni dan kraljice Elizabeth, v ponedeljek 8. junija smo zasledili tudi ime Ante Kovač.

ANTE KOVAČ ODLIKOVAN

Ante Kovač je po rodu Dalmatinec, a je med mnogimi Slovenci tukaj zelo poznan, kot velik podpornik nogometnega športa in pa tudi kot lastnik restavracije 'The Vineyard' v St. Kildi, kjer nam je še vedno, kadar smo ga zato prosili, dal na razpolago prostore in pravil večerje za različne naše funkcije. Zadnja dva taka primera sta bila večerja z našim pesnikom Kuntnerjem in pa večerja z slovenskimi košarkarji-prapležiki, s katero jim je postregel popolnoma brezplačno.

Odlikanje Order of Australia pa je prejel v glavnem radi njegovega udejstvovanja pri organiziraju nogometa v Viktoriji.

Ante je med ustanovitelji Victorian Soccer Federation in je bil dvakrat predsednik deželne lige. Bil je trikrat eksekutivni član Australian Soccer Federation in ga smatrajo kot enega najvplivnejših članov National Soccer League.

Prav gotovo se čestitkam ob podelitvi tega odlikovanja pridružujemo tudi vsi njegovi prijatelji med Slovenci.

Danijela Hliš-Thirion

MISEL RANI KOT BIČ

Kot plaha snežinke padajo njene besede, on se strese, kot v oklepnu ledu. Poljub vetr je moja roka, on se utaplja v morju izmišljene strasti, požira me z očmi, piše rdeče vino kot da piše mene... Ona išče neko moč ranjene zveri, ropa jo pred vsemi gosti; kričala bi, ga prekleta, ga potisnila v objem temnega prepada. Kot pesem potoka so mu moje besede, topi se, cedi se; zarja zmaga nad večerom, stisne mu roko v znak, čas je, da se poslovita... "Čudovita zabava, najlepša hvala, seveda kmalu spet..." Tema je edina prijateljica, v nagajivem objemu jutranjih oblakov skrije moja gosta... A še ju vidim, še ju čutim: doma objame jo, in njegovi vročični, slastni poljubi prilepijo se na njen trepetajočo ramo, njeni poniranje, njena smrt spremeni se v njegovo zmago. Ko je v mislih z mano, ubije ženo, še in še dokler ni več besed, ni več solza, le ohlapno telo moje prijateljice ki je vse izgubila. Sklonem glavo; prislunini draga, čas odprti bo vrata temne ljubosumnosti in nasmejala se bo razočaranju neke nove noči, ko je on preveč popil in je, za hip ti bil nezvest,

Jaz sem takrat trpela s tabo, zabave so včasih tako grenek!

SREČANJA

LOV NA DIVJE RACE

Kjer večna Murray River polni jezeru naročje in v porah zjedene obale ribe se drstijo, kjer race in gosi v grmičasti podrstasti se valijo, v grozecu slutnji niha divji šaš in vitko ločje.

Selijo sence se in v mrak prezijo, šepetajo, ob jezeru, ob reki, prav ob vsaki mlaki; močvirje spi! Nad račji rod hite gorja oblaki - številna srca v lovski strasti živčno trepetajo.

Ko mlado jutro z roso hladne si oči pomane, odjekne v meglo prvi strel. Za hip tišina, a že odmeh udari v sanjav svet, kjer spi dolina; prestrašena perjad zakreka, proti nebu plane!

Zalajajo podmazane cevi, pogubno zrnje išče žrtve; naj raca ali gos, naj bega sama ali v jati - leti po smrt! S krvjo odteka strah, šele na trati! Diana divje pleše sarabando in prešteva mrtve...

Ko pozno sonce skrvavi, tam daleč za gorami, in temne sence zlezejo iz špranj v dobravi, zdesetkana perjad zaveka zgubljena v goščavi: "Gorje nam, joj, gorje! Morilci so med nami!"

Ne vem, je tvoja vera, človek prava, da lov je nujnost, ne zabava? Ni igrača, ki vselej jo nekdo z življenjem plača?

Morda naj bioritem spet kroji samo narava!

RAFOLT ZMAGO

OBLETNICE

Pred 120 leti, na 3. marca 1867 je umrl v Gorici Karel LAVRIČ, goriški politik, ki se je zavzemal za federalistično ureditev Avstrije in je bil edini poslaneč, ki je v goriškem deželnem zboru dosledno govoril slovensko.

Pred 55 leti na 30. aprila je umrl v starosti 25 let slovenski slikar in kipar Jože Gorup. Navzlic svoji mladosti si je že ustvaril ime kot odličen slikar fresk, oljnih podob in grafik.

+ SAŠA ERIČ

V petek 29. maja smo spremili k večnemu počitku člana in podpornika SDM Sašo Eriča. V petinpetdesetem letu svoje starosti je po mesecih mučne bolezni v sredo 27. maja za vedno zatisnil oči.

Saša je bil po rodu iz kraja Bukvik v Bosni. Po končanem šolanju si je izbral fotografski poklic. Že mlad je odšel od doma. V svojih potovanjih je spoznal svojo bodočo življensko družico Ano, s katero se je potem v letu 1959 naselil v Melbournu. Prav kmalu je odprl svoj fotografski atelje v Prestonu. S svojo prijazno osebnostjo je podjetje napravil zelo uspešno in zelo poznano posebno pri makedonski in slovenski publike. Marsikateri naš slovenski par si hrani album fotografij svoje poroke, katere je posnel pokojni Saša.

Med našimi ljudmi pa ni bil cenjen samo zaradi svojih poklicnih sposob-

nosti ampak tudi radi svoje pripravljenosti nesobično pomagati, kadar je nastopila potreba. Slovenska skupnost v Melbournu, posebno SDM, mu je hvala za mnoge usluge. Vsakokrat ko smo ga prosili, je brez oklevanja prišel splet dogajanja na 'hribu'. Vse delo je vedno opravil brezplačno in njegove fotografije krasijo albole društvenega delovanja v arhivu SDM. Preko Vestnika pa so njegova dela dosegla tudi oddaljena slovenska središča.

Pokojnikovo prijubljenost je dokazalo ogromno število ljudi, ki so prisostvovali pri molitvah v makedonski pravoslavni cerkvi v Prestonu in ga potem spremili na njegovo zadnje bivališče na pokopališču v Fawknerju.

Z užaloščeno soprogo Ano, hčerko Vesno, zetom Filipom in malim vnukom Štefanom sočustvujejo mnogi rojaki in prijatelji širom Melbourne.

Predstavljamo slovensko slikarsko in plesarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv.: 336 7171

Svoji k svojim !

PISMA-PISMA-PISMA

Ako SIM ne uspe posredovati točne podatke svojim izbrancem, podatke o razliku jezikov, družbeni sestave in kulturnega razvoja in stopnje pa smo prepričani, da le te ima na razpolago prava Ljubljanska visoka šola.....

Za ogorčene Slovence

Cvetko Mejač

(Gornje pismo se menda nanaša na pismo priobčeno v letošnji aprilski številki Vestnika pod naslovom "I have learned Slovenian".

Da je Slovenija, pokrajina kot taka lepa in enostavna, je res. Toda, "bojazen", da se nebi prilagodila zahodnemu uplivu ali pa uplivu bolj razvitetih dežel, je pa izrazno napačno slikano, saj je dežela Slovenija s svojimi prebivalci že industrijsko razvita pod uplivom vrhunsko industrijsko razvitetih sosedov, literarno in kulturno pa neuplivno pod svojstvem originalom že od 15 - 16 stoletja.

Če vzamemo Avstralijo kot prvakinja v jezikovni vrsti, se moramo pač naslotiti na zgodovino Anglike. Ako jo pa primerjamo s Slovenijo na starostni kulturno obstoječi narodnosti, je pa naša bivališčna domovina še pravi dojenček v primeri z matično!

Zvonovi iz zvonikov Slovenije pa so bili žrtve za litine topovskih cevi že za časa Napoleona.

V pojasnilo naj navedem, da je to pismo, kot smo že tedaj v uvodu napisali, poslala mlada Angelique Van de Laak, ki je bila rojena in tudi obiskovala šole v Avstraliji. V tem svojem pismu podaja predvsem svoje osebne vtise, ki jih je nabrala tekom enega leta svojega bivanja in šolanja v Sloveniji.

Povdarnamo, v pismu so njeni osebni vtisi in nikakršna nova teza. Nam, v uredništvu pa se ne zdi primerno, da bi popopravljalo osebne vtise drugih. Pripravljeni pa smo vedno objaviti mnenja čitateljev ako se ne strinjajo s kakršnokoli objavo v Vestniku, v kolikor so taka mnenja izražena v normah resne, tolerantne in nežaljive diskusije. Saj ena od analog Vestnika naj bi tudi bila omogočevati javno izmenjavo mnenj in pogledov. Urednik.)

DRUŠTVENE PRIREDITVE

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

- 11. julija . . . Plesni večer slovenske šole
- 9. Julija . . . Večer čarodejstev - predstava
- 18. julija . . . Igra "Poslednji mož"
- 8. avgusta . . . Balinarski ples

S.P.S.C. JADRAN

- 25. julija . . . Poskušanje domačih vin
- 15. avgusta . . . Domače koline

"SNEŽNIK" ALBURY-WODONGA

- 22. avgusta . . . Letni ples

SLOVENCI NA ZLATI IN SONČNI OBALI

Če je res za vsakogar paradiž je vpravljivo. Prav gotovo pa je, da privlači vedno večje število ljudi. Takih, ki pridejo samo na počitnice, pa tudi takih, ki se tam nastanijo za stalno.

Prijetna klima, neskončne milje dolge peščene obale, moderne stavbe, trgovska podjetnost in lepo z gozdom poraščeno hribovito zaledje so pogoji za tako hiter razvoj tega področja, ki sega od predmestij Brisbane, pa kakih 150 kilometrov ob obali do meje New South Walesa. Še pred dobrim dvajsetletjem so bila tukaj le drobna, nestrnjena in pred vsem počitniška naselja. Danes pa je to strnjeno mesto, v katerem občasno živi preko 200.000 ljudi. No med temi je tudi vse več Slovencev.

Ko smo se poslovili od gostoljubnega otoka Bribie smo jo ubrali po novi avtocesti, ki nas je vodila ob vzhodnih obrobnih Brisbane. Ni bil treba več, kadar še nedavno, ustavljeni pred številnimi semafori v samem centru mesta. Po odlično speljani cesti smo švignili mimo letališča in preko novega visokega mostu čez reko Brisbane ter smo že bili na avtocesti, ki vodi na Zlato obalo – Gold Coast.

Mimo številnih novih naselij, preko valovitega ozemlja nas je pot pripeljala v Southport, starejše mestec, ki je trgovsko in poslovno zaledje počitniško usmerjenega Surfers' Paradise. Tu se umaknejo hribčki in gozdovi nižini in morju. Pogled pa se odpre na mogočne številne nebotičnike, ki se vrste ob obali.

Še predno se nehamo čuditi velikemu napredku od našega zadnjega obiska tukaj se kar naenkrat znajdemo ob zlato rumeni peščeni plaži. Še malo, pa smo v našem najetem stanovanju, gori v osmem nadstropju s prekrasnim razgledom na morje, kamor sedaj številne stolpnice mečejo svoje dolge pozno popoldanske sence. Plaža, ki je tik pod nami je še vedno polna kopalcev in dolgi peneči valovi v enakomernem ritmu sumno božajo obalo.

Jože Judnič, poverjenik Vestnika za Queensland, ki se je točno pred enim letom z družino priselil iz Melbournea je naš prvi kontakt tukaj. Že nas je pričakoval:

Ravno pravi teden ste tukaj. Vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu imamo namreč piknik na slovenski zemlji, kjer stoji dom društva 'Planinka'. Jutri je prva nedelja v aprilu. Tja se popeljemo, če ste za to."

Kdo bi odklonil tako vabilo. Saj videti, kako se društveno udejstvujejo rojaki tukaj je bil tudi eden namenov naših počitnic.

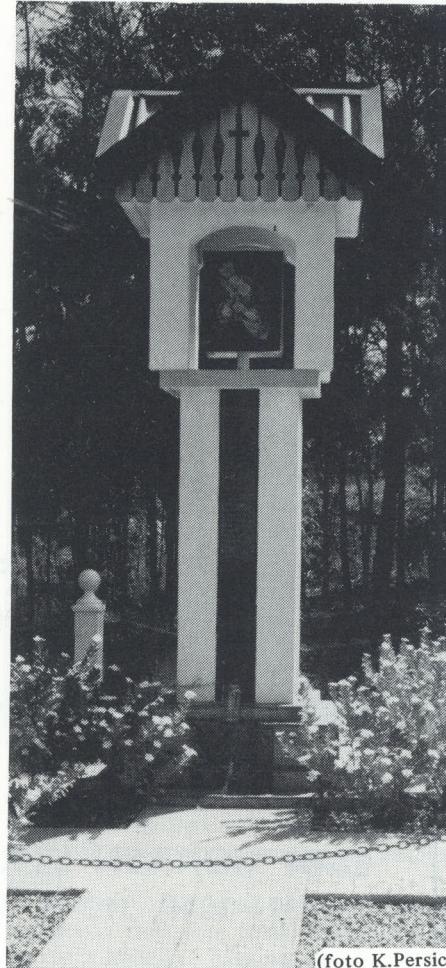
In tako smo se v nedeljo dopoldan peljali na malo Slovenijo v Queenslandu. Po cesti nazaj proti Brisbane. Nekako na pol poti smo zavili na desno proti nizkim vzpetinam, ki se dvigajo nad avtocesto in morjem. Še pet minut lepe polagoma vzpenjajoče se ceste in že smo zavili na levo, kjer nam je napis pri vhodu na zemljišče povedal, da smo na Slovenskem klubu 'Planika'.

Pot nas med drevjem zapelje proti vrhu hribčka, kjer na sredi cistine stoji pravo slovensko poljsko znamenje. Kdo bi se mogel dvomiti, da smo med svojimi.

Znamenje je bilo postavljeno v spomin rajnim članom kluba 'Planinaka'. Da pa je znamenje načrtovala umetniška roka je takoj vidno. To nam je bilo tudi potrjeno, ko nam je bilo povedano, da je načrt zanj izdelal ing. arh. Mejač..

Vsek Slovenec, ki bo kdajkoli obiskal to mesto in stal pred tem znamenjem bo občutil, kako nas vežejo naše tradi-

(Nadaljevanje)



Znamenje na 'hribu' v Queenslandu

cije, pa če smo še tako daleč drug od drugega. Občutil bo, da je prišel med svoje.

Ta moj občutek se je še toliko bolj utrdil, ko sem ugledal znane obrazne, ki so nas veselo pozdravili ko smo se približali k novozgrajeni stavbi, ki stoji malo nižje, med številnimi klopmi in mizami. To je novi dom 'Planinake'. Pogled nam je obstal na ganku, ki obdaja skoraj dve strani dvoran in ga krasi ograja, izdelana v slovenskem stilu. S tega ganka – balkona pa je lep pogled na dve stezi za balinanje, kjer so navdušenci tega sporta pridno metalni kugle.

"Glej ga no, kaj pa vi tukaj," se mi prijazno nasmeji Mirko Cunderman, tudi nekdanji delovni član SDM, "lepo, da ste nas prišli pogledati."

Beseda je stekla. Kako je ta in oni. Kako se deluje v Melbournu, kako v Brisbane. In že se mi prijazno nasmiha drug obraz. Ga poznam? Pa je trajalo samo trenutek: "Seveda, Vah iz St. Albansa, kaj ne?"

"O, že davno ne iz St. Albansa, kaj se mi ne vidi po zagorelem licu, da sem od tukaj."

Pa še drugi so prišli in nam prijateljsko stiskali roko. Med njimi tudi stara znanka, Marija Trosić, ki je takrat še nosila deklisko ime Sosič. A vseh je nemogoče poimensko našteti.

Med novimi obrazi pa sem spoznal sedanega predsednika 'Planinke' Edija Andloveca. To je "možakar od fare"; kar izzareva energijo in voljo do dela. Hiti mi naštrevati kar je bilo zgrajenega v zadnjih nekaj letih na zemljišču, ki so ga nekdanji odbori nabavili na prav primernem mestu, kot, da bi predvidevali, da se bo na Gold Coast naseljevalo vedno več rojakov:

"Naše zemljišče je bilo kupljeno že pred mnogimi leti. Vendar smo z zidanjem stavbe pričeli nedavno. Vprašanje je bilo popreje pač vedno denar, pa seveda tudi prave volje je nekako manjkalo."

A SHORT HISTORY
OF THE NATIONAL COSTUME IN EUROPE

This shows how powerful the sense of a local identity was.

Ceremonial dress unlike the functional dress was above all decorative. In its most extreme form, in prosperous communities, it could be a display of family wealth and its elaboration was designed to convey the importance of the occasion on which it was worn. It was usually ceremonial clothing which was considered to be the national costume. On the other hand, the original style of a functional dress has been known to become the official folk dress.

National costumes, being a part of a traditional way of life was concerned with preserving itself against change. This is in complete contrast to modern fashions which are constantly changing. The reason for reluctance for change was also economic. Once, people from village communities kept their wealth in the form of goods and property rather than money. A girl's trousseau might contain enough garments or cloth to last a lifetime. Even for the rich people, tailor-made clothes were expensive and it was not uncommon during the 18th century for one to inherit the clothing of a relative who had died. In those days female dresses were often made in such a way that one could completely unstitch a garment and make a totally new dress out of the original fabric.

By the last years of the 19th century, the social development in most countries towards urbanization, the growth of industry and the beginnings of universal education had almost destroyed the conditions in which folk dress could thrive. It had been the mark of a particular class, but now the class system was breaking down. Only in some countries did the wearing of folk dress continue well into the 20th century.

Today the wearing of folk dress is purely ornamental. In Ljubljana, one can witness a good example of the popularity of wearing national costume for festive purposes at the annual Ljubljanska Ohcet. In Australia it is common to see people from various ethnic groups wearing folk dress at numerous public or festive events. The retention of folk dress among our community is evidence of our own reluctance to lose our identity as it is through costume that the various cultures that make up Australia can be differentiated.

(SOURCE: James Snowden, The Folk Dress of Europe, London, 1979.)

Pridne gospodinje tudi pri Slovencih v Queenslandu skrbe za lacne želodce
(Foto K. Persic)

Dograditev dvorane pa je podkrepila tudi družabno udejstvovanje, v bodoče pa si obetajo tudi malo več kulturnega življenja. Po zelo uspeli zabavi na Silvestrovo, so priredili Pustno zabavo, ki je prinesla mnogo smeha in privabilna nove člane. Prav to nedeljo ko smo jih obiskali pa so imeli prve vaje za proslavo materinskega dne.

Celo popoldne, ki smo ga preživel med rojaki na Queenslandske Slovenije je bilo prijetno in domače. Na baliniščih so trkale kugle; s kuhanje, ki jo oskrbu-

jejo pridne članice, je dišala pečenka in vabila sladokusce pristna domača potica. V dvorani je nekaj glav zamišljeno gledalo v šahovska polja, pod senčnimi drevesi po klopcih pa so živalno čebljale pridavnice "milejšega" spola. Polke in valčke, ki so zveneli iz zvočnika pa je kar kmalu preglasila slovenska pesem in Jožetu Judniču kar ni zmanjkal po-pievk. Čim smo prenehali z eno vizo je že ubral drugo in pritegnil za seboj se nas.

(več prihodnjic)

Dve izredno zanimivi knjigi
SLOVENIANS FROM THE EARLIES TIMES in
ATLAS SLOVENIJE

Iahko naročite v uredništvu Vestnika, pismeno ali pa po telefonu. Cena ilustriranega opisa slovenske zgodovine Slovenians from Earliest times je 2 dolarja ter poštnina. Cena ponatankega prikaza Slovenije v zemljevidih in fotografijah pa je 20 angleških funtov plus poštnina. Naklada obeh knjig je omejena, torej ne zamudite!

KAZEN PROTI MIŠLJENJU

Zveza borcev iz Zagreba je po poročilu zveznega javnega tožilca, Miloša Bakiča v federalni skupščini "zaradi nesprejemljivih stališč vložila kazensko prijavo proti 57. številki Nove revije, v kateri so bili objavljeni prispevki za slovenski narodni program. Ce bo tožilstvo v Ljubljani zavrnilo prijavo, ima zvezni javni tožilec pravico prevzeti kazenske pregone."

V omenjeni številki Nove revije so prominentni slovenski pisci in javni kulturni delavci podali svoje poglede na nastanek, napredok in nadaljnji razvoj Slovenije. Nekatere teze v teh razpravah — vprašanje makedonske narodnosti, legalnost nastanka SFRJ, problem Kosova — so vzbudile kritike v slovenskih političnih vodilnih krogih. Vendar pa se je slovenska reakcija omejila le na tretzno polemiziranje in utemeljevanje raznih pogledov. V južnih krajih pa je reakcija zbudila bolj močne odmeve in eden od teh je zahteva zagrebških borcev za kazenski postopek.

Tanjug je tudi poročal, kakor piše Dnevnik 29.5.87, da poteka kazenski postopek proti osebam, ki so pripravile prvotno sprejet plakat za proslavo mladinskega dne. (Plakat naj bi bil plagiat nekdanjega nacističnega plakata). Obtoženi so kršitve ugleda SFRJ.

MARIBORSKA AFERA

Letos 24. aprila je mariborski mestni komite AKS v veliki dvorani Doma družbenih organizacij Maribora organiziral sprejem za predvojne in medvojne komuniste.

Prišlo je skoraj polovica še živečih, kakih 150. Učenci in učenke Srednje ekonomske šole so jim pripravili kulturni program. Recitirali so jim verze Minatti, Pavčka, Sarajliča pa tudi besedila iz Cankarja. Pri besedah iz povesti Kurent "O, domovina, ki te je bog ustvaril, te je blagoslovil z obema rokama..." pa se je med sedečimi v prvih vrstah začelo zaznavno šepetanje. Nenadoma je vstal prominentni politično društveni delavec Alojz Vindiš-Dunda in demonstrativno zapustil dvorano. Čez nekaj časa je vstal še eden in sredi dvorane glasno rekel: "Jaz grem raje na špricer kot, da bi to poslušal" ter zaloputnil z vrti za seboj.

Na programu so sledili odlomki iz Bevkovega Kaplana Martina Čedermaca in pesmi. Ko pa so deklamirali molitev iz Cankarjevega Hlapca Jerneja, se je slišalo v dvorani godrjanje: "Ali smo pri maši?"

Sledila je še pesem Lipa zelenela je, nato pa pesnitev Ervina Fritza, ki ironizira slovensko samopodcenjevanje. Ob tem je predsednik mariborskih komunistov Rafael Razpet stopil do mikrofona in odločno dejal: "Prekinjam kulturni program, nadaljevali bomo sami!"

Mnogo udeležencev je bilo zapršenih nad takim dojemanjem slovenske kulture in otroci so razočarani šli z odra.

"Zdaj nam bodo pa še Cankarja prepovedali!" je dejala mladenka ko je s solzami v očeh odhajala iz dvorane.

Gornji opis te epizode je povzet po Teleksu. Razburila je slovensko jačnost in še posebno kulturnike. Naj navedemo nekaj izvlečkov iz komentarjev dveh poznanih kulturnih delavcev.

Literat France Forstnarič piše v Teleksu pod naslovom: Sram me je, da sem Mariborčan:

....Kakšna nevarna bolezna je prišla nad nas, kakšna huda paranoja, da vidimo provokacijo že v Cankarju, Bevk, čisto

Po novicah, ki so pred dnevi prišle iz Slovenije je razvidno, da se je Pavle Car, javni tožilec republike Slovenije smelo postavil na stran zakonitosti ter odbil ovadbo, katero je mestna organizacija Združenja borcev Josip Preskar iz Zagreba vložila proti članom uredniškega odbora za 57. številko Nove revije ter piscem Niku Grafenauerju, Ivanu Urbančiču, Tinetu Hribarju in drugim.

Tako zaključuje javni tožilec svojo izjavjo objavljeno v Dnevniku:

"Prispevki v 57. številki Nove revije torej ne vsebujejo vseh z zakonom določenih elementov kaznivih dejanj, navedenih v ovadbi, kar je pogoj za uvedbo kazenskega postopka. Temeljno javno tožilstvo v Ljubljani je zato v skladu z določilom 1. odstavka 153 člena ZKP ovadbo zavrglo. Pri tem je izhajalo iz legalitetnega načela, ki temelji na pravilni uporabi pravnih predpisov, torej na materialno-formalni in objektivno-subjektivni koncepciji kaznivega dejanja kot temeljnem izhodišču jugoslovanske zvezne kazenske zakonodaje."

Pavle Car je kasneje v razgovoru z novinari izjavil, da bo v znak protesta odstopil, ako bi se sedaj zvezni javni tožilec začel mešati v zadevo. Dejal je, da bi mu s takim postopkom zvezni tožilec izrekel nezaupnico, s tem pa tudi Skupščini republike Slovenije, ki ga je na to mesto postavil.

mladem umrlem pesniku Marku in v tako prizadetem Slovencu, da ga bomo kar težko našli, kot je odličen sodobni pesnik Fritz?....

.....Kaj je za stare revolucionarje primerno? Nastop otroškega vrtca? Za koga naj ne bi bil primeren nehinavski in neponarejeni recital mladincev, ki se v njem izpovedujejo starim revolucionarjem o svojih mukah, idealih in sanjah....

Tone Partljič pa pravi v Dnevniku 30.maja 1987 takole:

"Tudi sam sem se počutil osramočen, razočaran, celo ponižan ob nesrečno prekinjeni mariborski proslavi, in to kot Mariborčan, kot komunist in kot slovenski kulturnik.

.....Slovenci smo lahko poslušni in pokorni, znamo molče prenesti velike napake v kmetijski politiki, v industriji, v varstvu okolja, celo v sodstvu (dachauski procesi), kadar pa nam kdo stopi na žulj v zvezi z jezikom, literaturo, kulturo, tedaj pa reagiramo. Tako smo reagirali ob skupnih programskih jedrih, ob Bulatovičevem izzivanju na javni tribuni jezikovnega razsodišča, ob 'jugoslovenskem' jeziku in 'enotni jugoslovenski' kulturi, ob kulturnem prostoru in zdaj ob mariborskem dogodu. Kdor ne zna iz tega potegniti nobenega spoznanja o svojem narodu, ta ga resnično težko predstavlja, zastopa ali celo vodi..."

"SR Slovenija je leta 1985 prispevala samo v zvezni fond za hitrejši razvoj ne razvitih 2900 miljard starih dinarjev (to je le majhen del skupne slovenske solidarnostne pomoči nerzavitim); tega leta je bilo v Sloveniji 25.000 rojstev (štiri leta prej — leta 1981 — jih je bilo še 30.000). Samo iz tega prispevka SR Slovenije v omenjeni fond bi lahko subvencionirali vsako od omenjenih rojstev s po 110 milijoni starih dinarjev, kar ustreza današnji vrednosti približno 350 milijonov dinarjev. Priznam, računica je skrajno banalna, vendar se ji določena stopnja relevantnosti vendarle ne more odreči; če že ničesar drugega, si zaslubi vsaj neironičen (kulturni) dialog."

Dnevnik 16.4.87



Glasba kot klic k ljubezni

V Frančiškanski cerkvi v Ljubljani so 15. junija imeli v okviru letošnjega jazz-festivala "koncert svete glasbe" jazzovskega orkestra Duka Ellington. Cerkev je bila ob tej prilici nabito polna. Nastopil je Big Band RTV Ljubljana pod vodstvom Mercerja Ellingtona, ki nadaljuje očetovo delo. Pel je komorni zbor RTV s solisti. "Sveti koncert" kot poziv k človekovi svobodi in ljubezni je navdušil občinstvo in prištevajo ga med najoddlicnejše zvočne dogodke zadnjega časa v Ljubljani.

Cestnine na slovenskih avtomobilskih cestah so se od junija podražile za polovico. Od Ljubljane do Razdrtega bo treba plačati 800 dinarjev, od Hoč do Arje vasi 500 dinarjev in na gorenjski avtocesti 350 dinarjev. Te cene veljajo samo za avtomobile z jugoslovansko registracijo, za ostale pa je ta cena podvojena.

Povprečni dohodki zaposlenih v SFRJ so v letošnjem prvem tromesečju dosegli 116.738 dinarjev (približno 257 dolarjev). To je za 97,2 % več kot lani. Najvišje povprečje je v Sloveniji 178.508 dinarjev (394 dolarjev), najmanjše pa v Makedoniji 82.853 dinarjev (kar je 183 avstralskih dolarjev).

- Quality Offset and Letterpress Printers
- Creative Designers
- Gold Stamping
- Raised Printing

1 STUDLEY STREET,
ABBOTSFORD, MEL., VIC. 3067
PHONE: 419 1733

ZA VSE TISKARSKE USLUGE
SE PRIPOROČATA
DRAGO - DANICA ZOREC

OBELISK SPRAVE

V juniju 1945 je bilo iz Koroške vrnjeno Titovi vojski okoli 12.000 domobrancov, povečini mladih fantov in mož z Dolenjske, Notranjske in Gorenjske. Vse, razen najmlajših in onih, ki se jim je uspelo rešiti z begom je doletela smrt v Kočevskem Rogu, pri Teharjih, v Savinjski dolini, Škofji Loki ter drugih krajih.

O tem se v domovini desetletja ni pisalo, niti dosti govorilo. Bila je to ena "tabu" tem, slično kot Dachauski procesi. Po objavi Kocbekovih spominov pa se ta zadeva vse bolj omenja. V preteklem juniju so Naši razgledi objavili članek, ki obravnava knjigo grofa Tolstoja o vojni predaji ruskih kozakov stvjetski vojski. Ljubljanski Dnevnik pa je 10. junija objavil razgovor s sociologinjo in filozofinjo Spomenko Hribar, ki je pred dobrim letom vzdignila mnogo prahu radi teze naj bi v Sloveniji postavili obelisk v znamenje sprave. Ta naj bi bil nekakšen mejnik, ki bi končal dobo sovraštva in pričel dobo sprave.

Če nam bo prostor dopuščal bonio več zanimivih tez iz tega razgovora ponatisnili v sledeči številki Vestnika.

LJUBLJANA – DORTMUND

"Modri Encijan" se imenuje najsočobnejši nemški vlak, ki je dosedaj vozil na progi Dortmund–Celovec. Od 31.maja pa bo ta vlak imel tudi direktno zvezo z Ljubljano. Odpeljal bo iz Dortmundu v Nemčiji ob 5.47 zjutraj, ob 9.12 bo v Frankfurtu, ob 13.24 v Munchenu, ob 15.11 v Salzburgu in ob 18.32 v Beljaku. Tam bodo dva vagona odcepili za Ljubljano, kamor bosta prispeila ob 20.30 zvečer.

V nasprotni smeri pa bo odšel iz Ljubljane ob 7.10 zjutraj. Ob 9.00 bo v Beljaku, ob 12.30 v Salzburgu, ob 14.10 v Munchenu, ob 18.39 v Frankfurtu in ob 22.13 v Dortmundu.

Odlično vzdrževan "Zeleni vlak" pa bo zopet vozil iz Ljubljane preko Maribora v Gradec, kjer bo imel priključek na zvezo za Dunaj. Ta vlak odpelje iz Ljubljane ob 6.25, v Celju je ob 7.42, v Mariboru pa ob 8.35.

V nasprotni smeri pa bo zapustil Gradec ob 15.18, bo v Mariboru ob 16.20, v Celju ob 17.12 in v Ljubljani ob 18.35.

- Quality Offset and Letterpress Printers
- Creative Designers
- Gold Stamping
- Raised Printing

SPOMINI IZ STORŽKOVEGA DNEVNIKA

G. Ivan Kobal je prebral nekaj domoljubnih pesmi ter odgovarjal na vprašanja v zvezi z njegovo pravkar izšlo knjigo. Program literarnega večera je ljubko popestrila tudi mladinska folklorna skupina "Planika". Lepo je zaplesala tudi Tamara Rogelja. Toni Godec pa je v lepi slovensčini recitiral "Dramilo". Z recitacijo "Lepi ptički", ki jo je povedala na pamet gospa Ivanka Šimec, pa nas je lepo presenetila. Izkazali so se tudi lovci. Čestom iz domovine so zavrteli film na temo, kaj se pravi iti v "bush" dije svinje lovit.

Jaz pa sem pri recitacijah svojih "posvečenih" pesmi doživel nemajhno presenečenje...

Ko sem recitirala pesem z naslovom "Ljubezen sej" je k meni pristopil vodja ansambla Ottavija Brajka ter me prosil za dovoljenje, da to pesem uglasbijo in pojejo. Seveda sem jim dala dovoljenje. Pesem pa gre takole:

LJUBEZEN SEJ

Ljubezen ti bodi življenja vodilo,
ljubezen tvojega ravnjanja merilo:
kjerkoli tvoja noge hodi,
ljubezen sej – in srečen bodi!

Moč ti bo rastla, zdravje cvetelo,
vse okrog tebe in v tebi bo pelo!
Korak ti bo prožen, lahak in vesel,
vsakdo pred tabo – klobuk si bo snel!

Pri svojih dejanjih uspeh boš žel,
na levo in desno – srca boš grel!



(*Stroržkovi spomini se s temi stihy še niso končali, gredo naprej v leto 1983, opisujejo rojstvo male Barbike in pozivljeno delovanje sydneyjske igralske družine. Opisujejo življenje, ki je v mnogočem svojstveno za veliko število naših naseljencev: Kako so se pehali za primerno zaposlitvijo, s kakšnim trudom so si ustvariali svoje domove, kako so se veselili prirastkov v družini, kako jih je nepopustljivo rezalo domotožje, kako so si potom združevanja poskušali oblikovati svojo majhno Slovenijo.*)

Ko nam bo zopet prostor dopuščal bomo nadaljevali s Spomini iz Storžkovega dnevnika. Saj z njih prebiranjem bodo naši bodoči rodovi lahko dodali majhen kamenček k mozaiku podobe našega izseljenstva v Avstraliji.)

Z A N A S V E T I N A N K U P B A R V I N T A P E T

SUNCOAST DECORATING PTY.LTD.
24 Horton Parade
Maroochydore, Qld. 4558

Priporoča se: MARJAN LAUKO

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, TRSTA in ZAGREBA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA...

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije.
in vse strani sveta...



Zaradi novih predpisov glede potnega lista vam priporočamo: obrnite se na nas čim preje, da vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko visto.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!



ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse.ure)

ROJAKI

Z A K U P O P R O D A J O

NEPREMIČNIN

(zemljišč, stanovanjskih hiš,
trgovskih poslopij itd.)

se obrnite na poznano tvrdko

DOUGLAS KAY REAL ESTATE

10B East Esplanade, St. Albans, 3021

kjer vam bo na uslugo

PETER KRICKIĆ
Generalni ravnatelj

Telefon: 366 1322 in 366 1822;
po uradnih urah: 336 3303

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 465 1786 (Bus.)
850 7226 (a.h.)

KAL-CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:
kuhinjsko pohištvo – mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd.–
vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:
Kitchens – Vanity Units – Wardrobes – Book shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro, obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

15 COMMERCIAL DRIVE, THOMASTOWN, 3074

ROJAKI, KI ŽELITE PRISTNIH KRAJSKIH
ALI SLOVENSKIH PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA'... .



OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS

PTY. LTD.

209–215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel.: 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku